

E-ISSN 2582-5429
SJIF Impact - 5.675

AKSHARA

MULTIDISCIPLINARY RESEARCH JOURNAL

Peer-Reviewed & Refereed International Research Journal
April 2024 Special Issue 12 Volume V

VOTE

Chief Editor : Dr. Girish S. Koli

Akshara Publication

E- ISSN 2582-5429

Akshara Multidisciplinary Research Journal

Single Blind Peer Reviewed & Refereed International Research Journal

April 2024 Special Issue 12 Volume V

SJIF Impact- 5.67

Akshara Multidisciplinary Research Journal

Peer-Reviewed & Refereed International Research Journal

April 2024

Special Issue 12 Volume V

Scientific Journal of Impact Factor (SJIF) Impact-5.67

TOGETHER WE REACH THE GOAL

International Impact Factor Services

International Society for Research Activity (ISRA)

Journal-Impact-Factor (JIF)

Digital Online Identifier-
Database System

An International Digital and Virtual Library

Akshara Publication

Plot No 143 Professors colony,

Near Biyani School, Jamner Road, Bhusawal Dist Jalgaon Maharashtra 425201

Editorial Board**-: Chief & Executive Editor:-****Dr. Girish Shalik Koli**

Dongar Kathora

Tal.Yawal, Dist. Jalgaon [M. S.] India Pin Code: 425301

Mobile No: 09421682612

Website: www.aimrj.com Email: aimrj18@gmail.com**-:Co-Editors :-**

- ❖ **Dr. Sirojiddin Nurmatov**, Associate Professor, Tashkent Institute of Oriental Studies, Tashkent City, Republic Of Uzbekistan
- ❖ **Dr.Vivek Mani Tripathi**, Assistant Professor, Faculty of Afro – Asian Languages and Cultures, Guangdong University of Foreign Studies, Guangzhou, Guangdong, China
- ❖ **Dr.Maxim Demchenko** Associate Professor Moscow State Linguistic University, Institute of International Relationships, Moscow,Russia
- ❖ **Dr.Mohammed Abdraboo Ahmed Hasan**, Assistance Professor (English) The Republic of Yemen University of Abyan General manager of Educational affairs in University of Abyan ,Yemen.
- ❖ **Dr. Wajira Gunasena**, Lecturer, Dept of Languages, Cultural studies & Performing Arts University of Sri Jayewardenepura, Nugegoda, Sri Lank
- ❖ **Shiv Kumar Singh** , Lecturer, Indian Faculty of Arts and Humanities, University of Lisbon Portugal.
- ❖ **Dr. Vijay Eknath Sonje**, Assistant Professor (Hindi) D. N. College, Faizpur [M. S.]
- ❖ **Mr. Nilesh Samadhan Guruchal**, Assistant Professor (English)Smt. P. K. Kotecha Mahila Mahavidyalaya, Bhusawal, Dist. Jalgaon [M. S.] India.
- ❖ **Dr. Shaikh Aafaq Anjum**, Assistant Professor (Urdu) Nutan Maratha College, Jalgaon. [M. S.] India.
- ❖ **Mr. Dipak Santosh Pawar**, Assistant Professor (Marathi)Dr. A.G.D. Bendale Mahila Mahavidyalaya, Jalgaon [M. S.] India.

PEER REVIEW POLICY

AMRJ will send a copy of research work to the editorial board. The board will verify the same according to the rules of research methodology. Then plagiarism in the work will be checked. In case if the research methodology is not followed properly by the researcher, message will be given to the researcher and he/she will be asked to revise the work in a stipulated period.

After checking research methodology and plagiarism, the work will be sent to the Peer Review Committee.

SINGLE BLIND PEER REVIEW BY EXPERT PEER REVIEWERS

AMRJ adopts the Single Blind Peer Review Method. After checking research methodology and plagiarism, the work will be sent to the Peer Review Committee for review through email. AMRJ do not disclose the details of researcher to Peer Review Committee. The Peer Review Table will be displayed online according to the criteria decided by the Editorial Board. After the approval by Peer Review Committee, the research work will be published in the Issue. In case if any instructions received from Peer Review Committee, the same will be forwarded to the researcher and he/she will be asked to clear the matter. Editorial Board of AMRJ will be the final authority to decide whether a research work is to be published or not.

AMRJ Disclaimer:

For the purity and authenticity of any statement or view expressed in any article. The concerned writers (of that article) will be held responsible. At any cost member of Akshara's editorial Board will not be responsible for any consequences arising from the exercise of Information contained in it.

Index

Sr.No	Title of the Paper	Author's Name	Pg.No
1	Specific Aspects of Formation of Numerical Lexemas in Pali Language	Dr. Sirojiddin S. Nurmatov	05
2	Wildlife conservation and management in India	Anjali Agrawal Dr. Kaushlendra Kumar	08
3	लोकगीतों का महत्व	प्रा.डॉ. गौतम कुवर	11
4	सुकन्या समृद्धी योजनेचा परिणाम :- एक चिकित्सक अभ्यास	प्रा.नंदकिशोर प्रेमचंद सिंगाडे	14
5	सुधा अरोड़ा का उपन्यास 'यही कही था घर' में चित्रित नारी विमर्श	डॉ. मेदिनी अंजनीकर	17
6	Later Medieval Period Burhanpur through the Eyes of European Travelers" (With Special Reference as a Tourist Place)	Dr. P. S. Premsagar	19
7	उत्तममातृत्वस्य कृते पारस्करगृह्यसूत्रे विहितानां विधानानां प्रासङ्गिकता	सरोज महानन्दः प्रो. (डा.) सुवास चन्द्र दाशः	24
8	Socio-Economic study of Rural Students in Higher Education: A Case Study	Dr. D. N. Patil Dr. Vinod M. Magadum	30
9	Emotional intelligence and personality among single children	Dr.Seema Suresh Bari Dr.Shashikant H. Khalane	32
10	परम्परावादी हिंदी आलोचना : स्वरूप, विकास एवं महत्व	नसीम उद्दीन	36
11	छायावादी युग में निराला की राष्ट्रीय भावना	मीनाक्षी अवस्थी	39
12	Theme of Urbanity and Modernity in Poems of Nissim Ezekiel	Dr. Neelam Mulchandani	42
13	समकालीन हिंदी कविता में आदिवासी चेतना	डॉ. शिंदे नवनाथ सर्जेराव	47
14	Economic Challenges and Solutions for Scheduled Tribes in the Melghat Region	Mr. Vivek M. Morey	51
15	The Dynamics of Neo-liberal Economy: Unraveling Policies and Their impact on Indian Agriculture	Juli Dr. Sujata Mainwal	54
16	मराठी लोकसाहित्यातून प्रकट झालेली राष्ट्र भावना	प्रा. सबाना हमीद तडवी	59
17	निवेदन कौशल्य	प्रा.डॉ.सौ.वंदना वि.नडे	63
18	प्रदुषणाचा मानवी जीवनावर होणारा परिणाम	प्रा. डॉ. सुनील आनंदा पाटील	66
19	विकासाच्या प्रकाशात मानवप्राण्याच्या अस्तित्वावर निर्माण झालेले दुर्लक्षित धोके	डॉ. शरद कैलास अग्रवाल	68
20	हिंदी भाषा के विकास में हिंदी सिनेमा का योगदान	प्रा. डॉ. भाई गौतम भाईदास कुंवर	72
21	वाटा-पळवाटा या नाटकातील काकाजीचे व्यक्तिचित्र	डॉ. अविनाश श. धोबे	74
22	मराठीतील लेखकपत्नींच्या आत्मचरित्र निर्मितीची पार्श्वभूमी	प्रा. डॉ. महेश सखाराम बावधनकर	77
23	समकालीन हिंदी कविता में लोकतांत्रिक चेतना	डॉ. संतोष नागरे	83
24	मैत्रेयी पुण्या का उपन्यास इदन्मम 'अँचल जीवन की दास्ताँ है	डॉ. अंजीर नथ्यू भील	86
25	NEP 2020 and Scope for English in Higher Education	Dr. Pramod B. Patil	89

Sr.No	Title of the Paper	Author's Name	Pg.No
26	PRAMANA IN INDIAN PHILOSOPHY	Krupa Shah	93
27	Preferential Inclinations Regarding Marketing Strategies Employed By Banks	Imran Saudagar	98
28	Social status of rap victim women in Rajasthan : role of judiciary in providing justice(a general study on rap victim women's specially in Jaipur district)	Dr. Kana Ram Kumawat	102
29	आधुनिक हिंदी ग़ज़ल साहित्य में निरूपित : विविध आयाम	डॉ. ईश्वर ठाकूर	105
30	Significance of the Account of Silk Road Pilgrim: Hwi Chao	Dr. P. S. Premsagar	108
31	शैक्षणिक धोरण म्हणजे काय ?	डॉ . अजितकुमार भिमराव पाटील	112
32	Air quality index and heavy metals of Dhanpuri in all season in 2021	Anamika Agrawal M.K. Bhatnagar	115
33	Study of common water Borne diseases & theirs impact on human health & preventive measures, with special references in Shahdol District	Anjali Agrawal Dr. Kaushlendra Kumar	120
34	E-Commerce: Benefits and Challenges in an Emerging Economy	Dr. Sanjeevani D. Munde	124
35	World Peace and Education	Dr. Pratibha D.Suryawanshi	129
36	प्रेमचंद द्वारा चित्रित कृषक और कृषक जीवन	बाबासाहेब गणपतराव इंगोले	132
37	डॉ. पारुकान्त देसाई कृत बाल कहानी 'चींटी ने ऊंट को जन्म दिया'	प्रियंकाबहन नारणभाई वाघेला	135
38	गुना जिले (म.प्र.) में सौलर पम्पों की कालिक एवं स्थानिक प्रवृत्ति का विश्लेषणात्मक अध्ययन,	डॉ. मनोज धाकड़	138
39	धौलपुर जिले में कृषि विकास की प्रवृत्तियाँ एक भौगोलिक अध्ययन	डॉ. सचिन कुमार	142
40	नासिरा शर्मा के उपन्यासों में निहित समस्याएँ	रेखा रानी	147

उत्तममातृत्वस्य कृते पारस्करगृह्यसूत्रे विहितानां विधानानां प्रासङ्गिकता

प्रो. (डा.) सुवास चन्द्र दाशः

सरोज महानन्दः

अवसरप्राप्तविभागाध्यक्षः

शोधछात्रः

उत्कलविश्वविद्यालयः, वाणीविहारः, भूवनेश्वरम्, ओडिशा

उत्कलविश्वविद्यालयः, वाणीविहारः, भूवनेश्वरम्, ओडिशा

१.० उपक्रमः

सायणमतानुसारेण इष्टप्राप्त्यनिष्टपरिहारयोरलौकिकमुपायं यो ग्रन्थो वेदयति स वेदः। अङ्ग्यते गम्यते ज्ञायते अमीभिरिति अङ्गानि। अर्थात् यैः साधनैः कस्यचित् वस्तुनः स्वरूपज्ञानं भवति, तदङ्गमिति कथ्यते। वेदस्य अङ्गानि-वेदाङ्गानि। 'अङ्गम्' इति शब्दः सहायवाचकः। इत्थं वेदानामर्थज्ञाने तेषामुच्चारणे, वेदमन्त्राणां सस्वरपाठे, तेषां यज्ञादिषु विनियोगे च यानि सहायकानि, तान्येव वेदाङ्गानीति वेदाङ्गानां वेदाङ्गता। वेदाङ्गैरिव वेदमन्त्राणामर्थाः स्वराः पदपाठादयश्च ज्ञायन्ते। वेदाङ्गानि षट् संख्याकानि। यथा शिक्षा, कल्पः, व्याकरणम्, छन्दः, निरुक्तं, ज्योतिषम् चेति। उक्तञ्च पाणिनीयशिक्षायाम् –

छन्दः पादौ तु वेदस्य हस्तौ कल्पोऽथ पठ्यते।

ज्योतिषामयनं चक्षुः निरुक्तं श्रोत्रमुच्यते।

शिक्षा घ्राणं तु वेदस्य मुखं व्याकरणं स्मृतम्

तस्मात्साङ्गमधीत्येव ब्रह्मलोके महीयते ॥^१

१.१ कल्पः

वेदाङ्गेषु कल्पसूत्रस्य स्वतन्त्रोपयोगिता अस्ति। कल्पशास्त्रस्य नामान्तरं भवति सूत्रसाहित्यम्। ब्राह्मणकाले यागस्य तावान् प्रचारो जातो यत्तेषां यथावज्ज्ञानाय पूर्णपरिचयप्रदायकग्रन्थानामावश्यकताऽनुभूयते स्म, तामेवावश्यकतां स्वल्पैः शब्दैः पूरयितुं कल्पसूत्राणि विरचितानि। सायणाचार्येण ऋग्वेदभाष्यभूमिकायां कल्पशब्दस्य व्युत्पत्तिं कुर्वता कथितम् – कल्प्यते समर्थ्यते यागप्रयोगोऽत्र इति कल्पः। अर्थात्, यत्र यज्ञविधीनां कर्मणां च क्रमानुसारं वर्णनं दृश्यते, सः कल्पः। अत एव कथितम् विष्णुमित्रेणः – “कल्पो वेदविहितानां कर्मणामनुपूर्व्येण कल्पनाशास्त्रम्।” कल्पसूत्रं चतुर्विधम् –

१. श्रौतसूत्रम् – अत्र यागादीनां विस्तृतविवेचनं तेषां साररूपं विश्लेषणं च दृश्यते।
२. गृह्यसूत्रम् – अत्र पञ्चमहायज्ञानां यथा ब्रह्म-देव-पित्रातिथिवलिवैश्वदेवयज्ञानां स्वरूपप्रतिपादनं, षोडशसंस्काराः, गृह्यप्रवेशः, भूमिकर्पणं, शस्यवर्द्धनादिव्यापारेषु लघुयज्ञानां संकलनञ्च क्रियते।
३. धर्मसूत्रम् – अत्र चतुर्वर्णाश्रमस्य कर्तव्यम्, राज्ञां कर्तव्यम्, प्रायश्चित्तः, नियोगनियमः, दायभागः, नित्यनैमित्तिकादिकर्माणि प्रतिपाद्यन्ते।
४. शुल्कसूत्रम् – अत्र यज्ञवेदीनिर्माणप्रविधिः वर्ण्यते।

आर्यसंस्कृतेः अखण्डज्ञाननिधिभावेन विद्यमानः वेदः ऋग्-यजुः-साम-अथर्वभेदेन चतुर्धा विभज्यते। चतुर्षु वेदेषु चत्वारि कल्पसूत्राणि सन्ति।

ऋग्वेदस्य कल्पसूत्रम्– आश्वलायनं शाङ्खायनञ्च। अनयोरुभयोरपि कल्पसूत्रयोः श्रौतसूत्रं गृह्यसूत्रं च सम्मिलितं विद्यते। शुक्लयजुर्वेदस्य कल्पसूत्रम्, कात्यायनश्रौतसूत्रम्, पारस्करगृह्यसूत्रम्, कात्यायनशुल्कसूत्रञ्च।

कृष्णयजुर्वेदस्य कल्पसूत्रम्– बौधायनसूत्रम् आपस्तम्बसूत्रञ्च। अनयोः कल्पसूत्रयोः श्रौतगृह्यधर्मशुल्कसूत्राणि सर्वाण्यपि सन्तीति ग्रन्थात्राभौ पूर्णरूपौ।

सामवेदस्य कल्पसूत्रम्– लाट्यायनश्रौतसूत्रम् ब्राह्मयणञ्च। जैमिनीयशाखायाः श्रौतसूत्रं जैमिनिगृह्यसूत्रम् गोभिलगृह्यसूत्रम् खडिरगृह्यसूत्रञ्च। सामवेदे एव आर्येयकल्पस्यापि गणना भवति, अयमेव कल्पो मशककल्पसूत्रनाम्नाऽपि प्रथते। सूत्रमिदं लाट्यायनश्रौतसूत्रात्प्राचीनं मन्यते।

अथर्ववेदस्य कल्पसूत्रम्– वैतानश्रौतसूत्रम्, कौशिकसूत्रञ्च। वैतानसूत्रं नातिप्राचीनम्, कौशिकसूत्रञ्चाभिचारक्रियावर्णनपरम्।

१.२ पारस्करगृह्यसूत्रम्

पारस्करगृह्यसूत्रं यजुर्वेदान्तर्गतं शुक्लयजुर्वेदीयगृह्यसूत्रमस्ति । एतस्य रचनाकारः भवति महर्षिः पारस्करः । सः विशिष्टवैयाकरणाचार्यस्य अष्टाध्यायीग्रन्थप्रणेतुः महर्षिपाणिनेः पूर्ववर्ती आसीत् । महर्षिपाणिनिना पारस्करप्रभृतीनि च संज्ञायां (पा. ६/१/१५७) इति सूत्रे पारस्करशब्दस्य उल्लेखः कृतः । अस्मात् ज्ञायते पारस्करः पाणिनेः पूर्ववर्ती आसीत् ।

पारस्करगृह्यसूत्रम् शुक्लयजुर्वेदस्य द्वयोः शाखयोः प्रतिनिधित्वं करोति । हिलब्राण्डानुसारं पारस्करगृह्यसूत्रं वाजसनेयगृह्यसूत्रानाम्ना विख्यातमस्ति । एतद् पारस्करगृह्यसूत्रम् कातीयगृह्यसूत्रम् इति कथ्यते । पारस्करगृह्यसूत्रेऽस्मिन् त्रीणि काण्डानि सन्ति । प्रथमकाण्डे उनविंशतिः कण्डिकानि, द्वितीयकाण्डे सप्तदश कण्डिकानि, तृतीयकाण्डे च पञ्चदश कण्डिकानि सन्ति । पारस्करगृह्यसूत्रस्योपरि पञ्च भाष्यग्रन्थाः उपलभ्यन्ते । पञ्चभाष्यसम्बलितं पारस्करगृह्यसूत्रस्य संस्करणमेकं १९७७ख्रीष्टाब्दे गुजरातीप्रेस मुम्बाइतः प्रकाशितमासीत् ।

पारस्करगृह्यसूत्रे विवाहविधेः आरभ्य विविधानां संस्काराणां, विविधानां यज्ञानां, समाजव्यवस्थायाः विविधानां तत्त्वानां च वर्णनमस्ति । इदं गृह्यसूत्रं समाजस्य समृद्धिं प्रकाशयितुं सर्वथा समर्थमस्ति ।

१.३ पारस्करगृह्यसूत्रे प्रतिपादितानां उत्तममातृत्वस्य विधानानां प्रासङ्गिकता

उत्तममातृत्वस्य विधानं शिशोः मातृगर्भे अवस्थानकाले न प्रारभ्यते, अपितु वैवाहिकजीवनस्य प्रारम्भादेव इयं प्रक्रिया भवति । मानवजातेः संरक्षणस्य श्रेष्ठतमः उपायः भवति वंशरक्षा । एतदर्थं सन्तानोत्पत्तिः भवति एकं महत्वपूर्णसाधनम् । वंशस्य मर्यादारक्षा उत्तमसन्तानस्योपरि न्यस्ता भवति । भविष्यत्काले शिशुः समाजनिर्माणे परिचालनेऽपि प्रमुखभूमिकां गृह्णाति । अतः शिशोः शारिरीक-मानसिक्यभिवृद्ध्यर्थं मातुः उत्तममातृत्वम् अनिवार्यम् । इदं महदुद्देश्यं मनसि निधाय महर्षिपारस्क्रेण गृह्यसूत्रेऽस्मिन् गर्भाधानादिसंस्काराणामुपस्थापना कृता ।

पुरुषस्य वीजगतदोषः तथा नार्यः गर्भगतदोषः उत्तमसन्तानप्राप्तये बाधकाः सन्ति । अतः वरवध्वोः एते ये ये शारिरीकादिदोषाः स्युः, अस्य निवारणाय विवाहस्य चतुर्थीकर्मणि अग्निस्थापनपूर्वणि वायुदेवतायाः स्तुतिपूर्वकं निम्नोक्तः मन्त्रः उच्चार्यते -

वायो प्रायश्चित्ते त्वं देवानां प्रायश्चित्तिरसि

ब्राह्मणस्त्वा नाथकाम उपधावामि,

यास्यै प्रजाघ्नी तमुस्तामस्य नाशय स्वाहा ॥^३

स्त्रीशरीरे ये ये गर्भदोषाः सन्ति तथा च पुत्रोत्पत्तिप्रक्रियायां ये ये विघ्नाः सन्ति, तेषां सर्वाणां विनाशं वायुदेवः करोतु इति मन्त्रस्यास्य आशयो भवति ।

गृहस्थस्य चरमप्रयोजनमस्ति सन्तानोत्पत्तिः । सन्तानः एकः शक्तिपिण्डरूपेण पत्नीशरीरे अवस्थानं करोति । अतः गर्भाधानं न केवलमेकः संस्कारः शारिरीकं मिलनञ्च, अपितु आत्माद्वयस्य मिलनम् भवति । आत्माद्वयं एकीभूय नवनिर्मिते पिण्डे प्रविशति । उच्यते यत् -

प्राणैस्ते प्राणानत्सन्दधाम्यस्थिभिरस्थीनि मा सैर्मा सानि त्वचा त्वचमिति ॥^३

वैदिककाले साम्प्रतिककाले च गर्भाधानप्रक्रिया सहजसाध्या न भवति । गर्भवती स्त्री गर्भावस्थायां बहुसमस्यामध्ये अग्रेसरति । स्त्रीणां गर्भाधानक्षेत्रे दृश्यमानस्य असौविध्यस्य निवारणाय पारस्करगृह्यसूत्रे बहूनि विधानानि उल्लिखितानि सन्ति । यथा- पुष्पनक्षत्रे यदा चन्द्रस्य योगः भवेत्, तदा पतिः शुद्धपूतः सन् उपवासं कृत्वा यदि श्वेतपुष्पयुक्त-कण्टककारिकावृक्षात् श्वेतपुष्पाणां संग्रहं कुर्यात् । तदनन्तरं पत्न्याः रजोदर्शनस्य चतुर्थदिवसे शौचादिक्रियादनन्तरं रात्रिकाले पतिः श्वेतपुष्परसं जलेन मिश्रणं कृत्वा विन्दुद्वयपरिमितं पत्न्याः दक्षिणनासिकारन्ध्रे मन्त्रोच्चारणपूर्वकं अभिसिञ्चेत् चेत् पत्नी गर्भवती भवेत् । तथा चोक्तम् यत् -

इयमोषधी त्रायमाणा सहमाना सरस्वती ।

अस्या अहं वृहत्याः पुत्रः पितुरिव नाम जग्रभमिति ॥^४

स्त्रियः ऋतुकालस्य चतुर्थरात्रीतः आरभ्य षोडशरात्री पर्यन्तं गर्भधारणार्थं उपयुक्तासमयः इति मनुना उक्तम् । यथा-

ऋतुः स्वाभाविकः स्त्रीणां रात्रयः षोडश स्मृताः ।

चतुर्भिः रितैः सार्द्धमहोभिः सद्भिर्गहितैः ॥^५

वैधायनगृहसूत्रे अपि अस्मिन् विषये वर्ण्यते यत्- ऋतुकालात् आरभ्यः षोडशरात्रौ यावत् गर्भाधान- निमित्तं संभोगः कार्यः। तत्र अन्तिमरात्रिः विशिष्यते।^६

ऋतुकालात् पूर्वस्मिन् रात्रौ यदि स्त्रियः गर्भाधानं भवति, तर्हि समुचितः भाग्यसम्पन्नः गुणवान्सन्तानः भविष्यति, चतुर्थे रात्रौ अनुष्टितगर्भाधानेन स्वल्पायुः तथा धनहीनः सन्तानः भविष्यति, पञ्चमे रात्रौ अनुष्टितगर्भाधानेन सन्ततिः भविष्यति, षष्ठे रात्रौ उदासीनसन्तानः भविष्यति, सप्तमरात्रौ जाता कन्या वन्ध्या भविष्यति, नवमरात्रौ गर्भाधानेन शुभकन्या जनिष्यति, दशमरात्रौ श्रेष्ठपुत्रसन्तानं लभ्यते त्रयोदशरात्रौ व्यभिचारिणी कन्या जनिष्यति, चतुर्दशरात्रौ जातः पुत्रः धार्मिकः कृतज्ञः संयमी दृढः प्रतिज्ञाशीलः च भविष्यति, पञ्चदशरात्रौ जाता कन्या अनेकपुत्रस्य माता भविष्यति, षोडशरात्रौ जातः पुत्रः विद्वान् सत्यवादी जितेन्द्रियपुरुषः भविष्यति।

पुनश्च महर्षिमुना गर्भाधानस्य कालरात्रिम् अभिलक्ष्य जायमानस्य सन्तानस्य लिङ्गभेदं निरूप्यते। यथा:-

युग्मासु पुत्रा जायन्ते स्त्रियोऽयुग्मासु रात्रिषु।

तस्माद्युग्मासु पुत्रार्थी संविशेदार्तवे स्त्रियम्॥^७

उत्तममातृत्वस्य कृते गर्भाधानसंस्कारस्य महती भूमिका वर्तते। न केवलं सूत्रग्रन्थदृष्ट्या अपितु वैज्ञानिकः दृष्ट्याऽपि संस्कारोऽयं महत्वपूर्णमस्ति। यदा स्त्रियः मनसि कामभावनाम् उत्पद्यते, तदा हि समागमस्य कृते समुचितः समयः। यथा बुभुक्षासमये भोजनस्य पिपासासमये जलस्य च ग्रहणं भवति तथैव। यदि पुरुषः स्त्रियः अनिच्छायां तया सह सहवासं करोति, तर्हि नूनं स्त्री अनेकैः स्नायुगतरोगै आक्रान्ता भवति।

स्त्रियः शरीरे संभोगार्थं केचन जीववैज्ञानिनियमाः वर्तन्ते। यासां स्त्रीणां ऋतुस्त्रावः उत्तमरूपेण न भवति। ताः स्त्रियः गर्भाधानात् वञ्चिताः भवन्ति। अतः तदोषदूरीकरणाय औषधोपचारादिः वर्तते।

उत्तममातृत्वस्य कृते अपरं विधानं पुंसवनसंस्कारमस्ति। गृह्यसूत्रानुसारम् अयं संस्कारः गर्भाधानात् परं तृतीये मासि चतुर्थमासि वा क्रियते। गर्भगतिशीलात् प्राक् अयं संस्कारः कर्तव्यः इति याज्ञवल्क्यमहर्षिणा कथ्यते। तथा हि- गर्भाधानमृतौ पुंसवनं स्पन्दनात् पुरा।^८

शौनकमतेन- व्यक्ते गर्भे तृतीये तु मासे पुंसवनं भवेत्।

गर्भोऽव्यक्तस्तृतीये चतुर्थे मासि वा भवेत्॥

संस्कारोऽस्मिन् गर्भिण्याः प्रातः स्नात्वा धौताम्बरं परिधानं करोति, रात्रौ पटप्ररोहं, कुशकण्टकं, सोमलताखण्डं च जलेन पिष्ट्वा रसं निसार्य गर्भिणीस्त्रियः दक्षिणनासापुटे तस्याः भर्ता हिरण्यगर्भमिति मन्त्रद्वयोच्चारणपूर्वकं दद्यात्। तथा हि-

हिरण्यगर्भः समवर्तताग्रे भूतस्य जातः पतिरेक आसी

स दाधार पृथिवीं द्यामुतेमां कस्मै देवाय हविषा विधेम॥

अदभ्यः सम्भूत, पृथिव्यै रसाञ्च विश्वकर्मणः समवर्तताग्रे।

तस्य त्वष्टा विदधद्रूपमिति तन्मर्त्यस्य देवत्वमाजानमग्रे॥^९

पिता यदि वीर्यवन्तं पुत्रम् इच्छति ततः एकेन जलपात्रेण गर्भिण्याः सूपूर्णोऽसि इति मन्त्रं उच्चारयति। यथा-

ओम् सूपूर्णोऽसि गुरुत्मांस्त्रीवृत्ते शिरो गायत्रं चक्षुर्बृहद्रथन्तरे

पश्चौ स्तोम आत्मा च्छन्दा स्यंगानि यजुषि नाम।

साम ते तनूर्वामदेव्यं यज्ञायज्ञियं पुच्छं धिष्ण्याः शफाः।

सुपर्णोऽस्ति गुरुत्मान् दिवं गच्छः स्वः पतः॥^{१०}

उत्तममातृत्वस्य अन्येकः पक्षः ध्रुवदर्शनम् अस्ति, विवाहानन्तरं वध्वाः ध्रुवदर्शनाय संस्कारः भवति। अनेन संस्कारेण भार्या सम्यक् प्रकारेण सन्तानपालनं कर्तुं जीवितुं च शक्नोति। तथा हि-

ध्रुवमसि ध्रुवं त्वा पश्यामि ध्रुवैधिपोष्ये मयि मद्वां त्वादाद् बृहस्पतिर्मया पत्या प्रजावती संजीव शरदः शतम् इति॥^{११}

अर्थात्, अत्र पतिः पत्नीं कथयति- हे वधु त्वं शाश्वती असि। यतः अहं त्वां ध्रुवतारकां दर्शयामि। अतः त्वं मया पोषणीया मत्प्रजापोष्ट्री वा भव। एतदर्थं बृहस्पतिर्ब्रह्मा त्वां मद्वां दत्तवान्। त्वं मया सह पुत्रपौत्रादियुक्ता सन्ती शतं वर्षाणि सुखेन जीव। उत्पन्नस्य बालकस्य दीर्घायुष्याय बुद्धिविकाशाय च नाडिछेदनात् पूर्वं मेधाजननसंस्कारः क्रियते। तद्यथा-

जातस्य कुमारस्याच्छिन्नायां नाड्यां मेधाजननाऽऽयुष्ये करोति ।^{१२}

पुनश्च जातकर्मसंस्कारेऽस्मिन् जातस्य बालकस्य परिपुष्टार्थं तेजोयुक्तकरणाय च नवजातस्य बालकस्य पिता सुवर्णाच्छादितया अनामिकाऽङ्गुल्या नवजाताय बालकाय मधुसंयुक्तं घृतम् अथवा केवलं घृतं दत्त्वा निम्नलिखित मन्त्रस्य जपं कृत्वा बालकं प्राशयति । तथा हि-अनामिकया सुवर्णान्तिर्हितया मधुघृते प्राशयति घृतं वा भूस्त्वयि दधामि भुवस्त्वयि दधामि स्वस्त्वयि दधामि भूर्भुवःस्वः सर्वं त्वयि दधामीति ।^{१३}

जातकर्मसंस्कारे विहितः अयं घृतप्राशनविधिः विज्ञानसम्मतोऽस्ति । वैज्ञानिकानां मतेन यस्य देशस्य जनाः दुग्धदधिघृतादीन् भोजनरूपेण गृह्णन्ति, तस्य देशस्य जनाः दीर्घजीविनः भवन्ति ।

वीरपुत्रलाभः प्रतैकदम्पत्योः इच्छा आशा च भवति । अतः वीरपुत्रप्रसवार्थं पतिः स्वस्य गर्भवतीभार्या वीरगाथां श्रावयतीति गृह्यसूत्रकारेण पारस्करेण उल्लिखितम् । यथा-

सरस्वति प्रेदमव सुभगे वाजिनीवति ।

यां त्वा विश्वस्य भूतस्य प्रजायामस्याग्रतः ।।

यस्यां भूतंऽसमभवत् यस्यां विश्वमिदं जगत् ।

तामद्य गाथां गास्यामि ता स्त्रीणामुत्तमं यश इति ।।^{१४}

नवजातस्य बालकस्य आरोग्यार्थं बुद्धिविकाशाय च सूर्यदर्शनस्य विधिः बहिर्निष्क्रमणसंस्कारेण क्रियते । तथा हि-चतुर्थमासि निष्क्रमणिका ।^{१५}

विशिष्टस्मृतिकारः मनुः चतुर्थमासे बालस्य स्वगृहनिष्क्रमणमादित्यदर्शनादिकार्यं करणीयमिति सूचयति । तद्यथा-

चतुर्थे मासि कर्तव्यं शिशोर्निष्क्रमणं गृह्णात् ।

स्मृतिकारः याज्ञवल्क्योऽपि आह-

अहन्येकादशे नाम चतुर्थमासि निष्क्रामः ।^{१६}

शङ्खस्मृतेः पुनः उल्लिखितमस्ति । यथा-

चतुर्थे मासि कर्तव्यमादित्यस्य प्रदर्शनम् ।^{१७}

अतः शिशोः बहिरागमनं निष्क्रमणं संस्कारः वा चतुर्थे मासि भवति इति ज्ञायते । केचन विद्वांसः अयं संस्कारः अदित्यसंस्कारः इति कथयन्ति । चतुर्थे मासि सन्तानस्य सूर्यदर्शनस्य क्षमता संभवति । अतः चतुर्थे मासे सूर्यदर्शनम् समीचीनम् इति कथ्यते । वैज्ञानिकदृष्ट्या सूर्यकिरणस्य महती भूमिका वर्तते । शरीरस्य विकासार्थं जीवसार-घः इत्यस्य आवश्यकता वर्तते । जीवसार-घः प्रभातसूर्यकिरणात् प्राप्यते । अतः सन्तानस्य परिवर्धनाय प्रातःकालस्य सूर्यकिरणस्य अतीव आवश्यकता अस्ति ।

उत्तममातृत्वाय सन्तानस्य सम्यक् परिवर्धनाय च जन्मनः एव सन्तानः मातुः स्तन्यपानं कृत्वा जीवनयापनं करोति ।

परन्तु भोजनमेकं जीवनमाधायकं तत्त्वम् । अतः आचार्यः पारस्करः स्वगृह्यसूत्रे वर्णितम् अस्ति-

षष्ठे मासेऽन्नप्राशनम् ।।^{१८}

स्तनपानं त्यक्त्वा शिशुः षष्ठे सप्तमे मासि वा अन्नं भूङ्क्ते इति श्रुतः उक्तवान् । लघुभोजनं शिशोः कृते स्वास्थ्यवर्द्धकं भवतीत्यपि श्रुतेन कथ्यते । तद्यथा-षण्मासञ्चेनमन्नं प्राशयेल्लघु हितञ्च ।^{१९}

प्रार्थमिकभोजनं विधिपूर्वकं कर्तव्यम् । देवतापूजनपूर्वकम् कर्ममेतत् क्रियताम् । कारणं देवाः शिशोः रक्षकाः शक्तिप्रदायकाश्च ।

तथा हि -

विधिपूर्वकं भोजनाय स्मृतिकाराः उपनिषदः वेदाश्चेपदिशन्ति ।^{२०}

याज्ञवल्क्यस्मृत्यानुसारम्- षष्ठे अन्नप्राशनं कर्म क्रियते ।^{२१}

षष्ठमे, षष्ठे, सप्तमे, अष्टमे, नवमे, दशमे, एकादशे, द्वादशे मासे संवत्सरे पूर्णं वा अन्नप्राशनं करणीयम् इति वीरमित्रोदयसंस्कारप्रकाशे उल्लेखोऽस्ति । यथा-जन्मतो मासि षष्ठे स्यात् सौरेणोत्तममन्नदम् । / तदभावेऽष्टमे मासि नवमे दशमेऽपि वा ।। / द्वादशे वाऽपि कुर्वीत प्रथमान्नशनं परम् । / संवत्सरे वा सम्पूर्णे केचिदिच्छन्ति पण्डिताः ।।^{२२}

भोजनस्य प्रकारविषयेऽपि पारस्करगृह्यसूत्रे उल्लिख्यते । शिशुभ्यः सर्वप्रकारकं विभिन्नस्वादयुक्तं भोजनं प्रदद्यात् ।

तथा चोक्तं पारस्करगृह्यसूत्रे-

प्राप्तेनात्रमशीय स्वाह्युपानेन गन्धानशीय स्वाह ।

चक्षुषा रूपाण्यशीय स्वाह श्रोत्रेण यशोऽशीय स्वाहेते ॥^{२३}

अन्नप्राशनसंस्कारावसरे यज्ञः अनुष्ठीयते, यज्ञे अन्नं आहुतिरूपेण दीयते, शिशोः पुष्ट्यर्थं स्वास्थ्यरक्षार्थं यशोवर्धनार्थं च प्रार्थना क्रियते ॥ तथा हि -देवो वाचमजनयन्त देवास्तां विश्वरूपाः पशवो वदन्ति । सा नो मन्त्रेषमूर्जे दूहाना धेनुर्वागस्मानुपसुषुतैतु स्वाहेति वाजो नो अद्येति च।^{२४}

क्रमशः मातुः स्तन्यपानात् शिशोः पृथक्करणकरणार्थमपि अन्नप्राशनसंस्कारः क्रियते । शिशोः स्वास्थ्यरक्षां प्रति दृष्टिं प्रदाय माता प्रयत्नपूर्वकं स्तन्यपानादमुं शिशुं निवर्तयति । एकवर्षपर्यन्तं शिशुं स्तन्यपानात् न निवारयेत् । उत्तममातृत्वस्य प्रसुफटनाय अन्नप्राशनसंस्कारस्य प्रासङ्गिकता सर्वैः अनुभूयते । यतो हि जन्मकाले शिशोः दन्ताः न अङ्कुरिताः भवन्ति । अतः तस्य कृते केवलं माता दुग्धभोजनं दीयते । दन्तं विना भक्षणक्रिया असम्भवा । षष्ठे मासे शिशोः दन्ताः आगच्छन्ति । अतः षष्ठे मासे अन्नप्राशनसंस्कारकरणं सर्वथोचितम् ।

१.४ उपसंहारः नवजातशिशोः व्यक्तित्वस्य विकाशाय एव वैदिककाले बहुविधानां संस्काराणाम् अयमारम्भः अभवत् । उत्तममातृत्वाय पारस्करगृह्यसूत्रे अनेकेषां गर्भाधान-पुंसवन-जातकर्म-निष्क्रमण-अन्नप्राशनप्रभृतीनां संस्काराणां वीरगाथाश्रवणादीनां विधानानाञ्च उल्लेखोऽस्ति । साम्प्रतिकयुगेऽपि येषां संस्काराणां विधानानाञ्च वैज्ञानिकी प्रासङ्गिकता अस्ति ।

संदर्भ ग्रन्थ सूची (Bibliography)

१. पा. शि.- ४१, ४२
२. पारस्करगृह्यसूत्रम्- १/११/२
३. पारस्करगृह्यसूत्रम्- १/११/५
४. पारस्करगृह्यसूत्रम्- १/१३/१
५. मनुस्मृति:- ३/४६
६. बोधायनगृह्यसूत्रम्- १/७/४७
७. मनुस्मृति:- ३/४८
८. याज्ञवल्क्यस्मृति:- १/११
९. बी.मि.सं भाग-१, पृ.-१३७
१०. पारस्करगृह्यसूत्रम्- १/१४/६
११. पारस्करगृह्यसूत्रम्- १/०८/१९
१२. पारस्करगृह्यसूत्रम्- १/१६/३
१३. पारस्करगृह्यसूत्रम्- १/१६/४
१४. पारस्करगृह्यसूत्रम्- १/७/२
१५. पारस्करगृह्यसूत्रम्- १/५/९
१६. याज्ञवल्क्यस्मृति:- २/३४
१७. शङ्खस्मृति:- २/४
१८. पारस्करगृह्यसूत्रम्- १/१९/१
१९. शुश्रूतसंहिता- १०/६४
२०. तैत्तिरीयोपनिषद्- ३/७/९
२१. याज्ञवल्क्यस्मृति:- १/१२
२२. बी.मि.सं भाग-०१
२३. पारस्करगृह्यसूत्रम्- १/१९/४
२४. पारस्करगृह्यसूत्रम्- १/१९/२-३

सहायक ग्रन्थ सूची (Bibliography)

१. ऋग्वेद-भाष्य-भूमिका, रामअवधपाण्डेयः, मोतीलालबनारसीदासः, दिल्ली, द्वितीयसंस्करणम्-१९७३
२. पाणिनीयशिक्षा, विद्यासागररायदामोदरः, मोतीलालबनारसीदासः, प्रथमसंस्करणम्-१९९०
३. पारस्करगृह्यसूत्रम् अर्थभास्करभाष्य-मन्त्रभाष्यसमन्वितम्, रामकृष्णशर्मा, हंसाप्रकाशनम्, जयपुरम्, वि.सं.-२०४७

4. पारस्करगृह्यसूत्रम् भागदर्शिनीसहितम्, प.कूलमणिमिश्रशर्मा, राष्ट्रियसंस्कृतसंस्थानम् (मानितविश्वविद्यालयः), श्री सदाशिवपरिसरः, पुरी, प्रथमसंस्करणम्-१९८१
5. पारस्करगृह्यसूत्रम्, जगदीशचन्द्रमिश्रः, चौखम्बासूरभारतीप्रकाशनम्, वाराणसी, २०२०
6. पारस्करगृह्यसूत्रम्, ओम्प्रकाशपाण्डेयः, चौखम्बाअमरभारतीप्रकाशनम्, वाराणसी, प्रथमसंस्करणम्-१९८०
7. पारस्करगृह्यसूत्रम्, जमुनापाठकः, चौखम्बाविद्याभवनम्, वाराणसी, २०७७
8. मनुस्मृतिः, उर्मिला, जे. पी. पब्लिशिंग हाउस, दिल्ली, २००५
9. संस्कृत-हिन्दी-शब्दकोशः, वामनशिवराम-आपते, कमलप्रकाशनम्, नईदिल्ली, प्रथम संस्करणम् -१८९०
10. Vedic Bibliography, Volume sixth, R.N. Dandekar, Bhandarkar Oriental Research institute, Pune, India, 1st Edn, 2004.